

Sortida al castell de Solius

Sortirem de davant del mas Pla, per travessar la Riera Dalmau o torrent del Montclar. Pel costat del golf enfilarem cap el Castell de Solius. Planejarem fins les roques bessones i passarem per sota la Roca Ponsa i les agulles que l'envolten. De baixada passem per la font de Roca Ponsa i la font de les Monges. Més tard trobem el monestir cistercenc de Solius.

RECORREGUT - PUNTS D'INTERÈS

La caminada té un recorregut d'uns 5,6 km i una durada de 2 hores i mitja. Sortim de davant del Mas Pla, antiga casa de pagès, actualment convertida en restaurant. Agafem un tros del GR 92, per deixar-lo en travessar la Riera Dalmau o torrent del Montclar.

El camí passa al costat d'un golf i una mica més endavant pel costat del monestir de les monges de Santa Elena o can Vicens de Solius.

Arribem sota l'esplanada del castell de Solius on per un costat hi ha l'anomenada Roca del Moro, o del forn, on es troba una petita cova picada a la roca que hom creu d'origen prehistòric, i que ha servit d'aixopluc al llarg dels anys i que sembla podia haver servit de crematori molt antigament. Per sota la roca hi ha la font del castell de Solius.

Per l'altre costat es pot veure sobresortir entre la verdor dels arbres un turó mig cobert i coronat per un munt de parets enderrocades, és el Castell de Solius. L'estat actual del castell es limita a les runes de les parets, erosionades per la pluja, el vent i el pas dels anys. Un corriol ens dona l'entrada que porta al castell. Una paret fortificada, que és el que es troba en millor estat, té una porta de punt rodó que ens dona accés a les escales per pujar. Moltes d'elles estan picades a la pedra. A tot el voltant del castell es troben forats arrodonits que antigament servien per posar els pals per tancar l'accés al castell. A mitja muntanya hi ha una cisterna o recollidor d'aigua fet de pedres i mig tapat per l'espessa boscúria.

Des del cim s'ofereix una bona panoràmica de la Vall d'Aro.

Pel fet de ser lloc estratègic, i segons les restes arqueològiques que s'hi ha trobat, ha estat habitat molt abans de tenir documentació històrica, que data del Segle XI. Els fonaments del castell de la roca, nom que li donaven antigament son de l'esmentat S. XI.

Era habitacle normal i, en perill de guerra, fortalesa, ja que alguns pagesos de Solius estaven obligats a la seva defensa, donat que pertanyia a la Seu de Girona: "a fer guardes en dit castell i personal per fer barreres i barbicanes". D'això en queden restes per tota la roca amb quantitat de forats i regates. Amb el temps va perdre importància pel seu difícil manteniment. El propietari de Can Dalmau hi fa obres el 1830, en època carlina. Les obres les feu amb diners sostrets del soc de Sant Baldiri, no pas amb propis. L'obra fou feta amb poca solidesa i és la que ha arribat gairebé fins a nosaltres. Una part de la que quedava, la sud-est, va ser enderrocada del tot per una forta tramuntanada, el 9 de setembre de 1969. Per perpetuar-ne la memòria, mossèn Josep Maria Cervera i Berta ha compostat una sardana amb el títol "El Castell de Solius".

Tornem a baixar pel mateix lloc, doncs és l'únic accés que té el castell. Seguint caminant arribem a les Roques Bessones. Impressionants roques, abruptes i escarpades, i en uns dels seus costats s'hi practica escalada. És tot un plaer caminar per sobre d'aquestes roques contemplant els forats i les formes que en el granit s'han anat formant amb el pas del temps. Empallem amb un camí marcat com a petit recorregut, que ens porta a la Roca Ponsa i les diverses agulles que l'envolten, totes elles molt visitades pels escaladors. Serpentegem pel mig de les agulles i de baixada ens trobem amb la font de la Roca Ponsa, construïda per l'Albert Gironès el maig de 1992. L'aigua no hi falta durant tot l'any. Un petit banc ens deixa gaudir de la frescor de l'aigua.

De tornada tenim dues opcions: el camí que voreja la presa i masia de can Dalmau o per la font de Santa Elena i el monestir de Solius. Actualment la font resta seca. Aquest indret era molt bonic i al mateix temps apartat, doncs un petit camí ens portava a la font. Fa uns anys es va obrir una pista que va deixar al descobert un lloc recòndit ideal per retirar-se a la meditació. Seguint el camí arribarem a l'actual monestir cistercenc de Solius. L'esvelt campanar de Solius és visible gairebé des de tota la Vall d'Aro. Descansa sobre les restes d'una antiga església romànica datada d'entre el segle X i XI, segurament molt petita. Posteriorment s'engrandí i finalment cap el S. XVIII, havent-se obert pel mig, construïren l'actual, molt més espaiosa, aprofitant els enderrocs de l'antiga.

La base del campanar va quedar intacta, inclosos els finestrals romànics, tapiats, per aixecar tota la part nova, que es feu entre 1829 i 1830. La pedra fou tallada a la muntanya de Romanyà.

L'edifici actual de l'església, començat el 1773, consta d'una nau central amb quatre capelles laterals, que tenen uns retaules neoclàssics de factura popular. Cal destacar el de la Mare de Déu del Roser i el de Sant Isidre. A l'interior de l'església s'hi troben làpides sepulcralcs d'alguns rectors de la parròquia.

El canvi més important dins la parròquia de Solius és el fet que, l'any 1967, un grup de monjos del Císter s'hi establí per fundar el nou monestir. Amb la seva vida de pregària i treball continuen en aquest lloc, per el món d'avui un centre de pau, silenci i d'espiritualitat.

Un lloc molt interessant per visitar. La seva església, jardins, i fins i tot uns pessebres que es poden visitar tot l'any. La col·lecció va començar l'any 1970, amb l'escena del Naixement, de mans del germà Gilbert Galceran, monjo de Solius, que ja tenia exposicions de pessebres a Roma, a la Casa General de l'Ordre Cistercenc, i a l'abadia d'Hauterive, Suïssa. Entre altres coses en el monestir es dediquen a enquadernar llibres i manuscrits. Seguint la carretera arribem als cotxes que hem deixat davant del Mas Pla.

www.santacristina.net/turisme

www.costabravacentre.org